

Bilag 4.

DANSK TANDLÆGEFORENING

Den 22. marts 1971.

Dansk Tandlægeforening skal i det følgende tillade sig at fremkomme med nogle bemærkninger til § 8, § 27 og § 23 i det af socialministeren i folketinget den 13. januar d. å. fremsatte forslag til lov om offentlig sygesikring.

Ad § 8:

I stk. 1 og stk. 2 i § 8 anvendes for de odontologiske ydelser betegnelsen „tandeftersyn og tandbehandling“. Tilsvarende betegnelse benyttes i den gamle lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring. Med den omfattende udvikling, der er foregået inden for odontologien ikke mindst i de senere år, dækker betegnelsen „tandeftersyn og tandbehandling“ ikke tandlægernes faktiske virksomhedsområde og dermed den hjælp, tandlægerne i dag yder deres patienter. Betegnelsen forekommer således utilsigtet indskrænkende og dermed misvisende.

Vi tillader os at henstille til velvillig overvejelse, at ordene „tandeftersyn og tandbehandling“ i stk. 1 og 2 ændres til: „tandlægehjælp“, hvilken betegnelse forud er anvendt i lovforslaget, jfr. således § 2, stk. 1, 1. linie, svarende til „lægehjælp“. — I konsekvens heraf bør i stk. 2, 6. og 7. linie, ordene „betaling for eftersynet eller behandlingen“ ændres til: „betaling for tandlægehjælpen“ og i stk. 3, 4. og 5. linie, ordene „et tilsvarende eftersyn eller en tilsvarende behandling af en person“ ændres til: „tilsvarende tandlægehjælp ydet en person“.

Ad § 27:

Med virkning fra den 1. december 1965 indgik De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark og Dansk Tandlægeforening den nugældende overenskomst om tandlægehjælp til A-medlemmer af de anerkendte sygekasser.

Der etableredes ved denne overenskomsts indgåelse i september 1965 et permanent samarbejdsudvalg på landsbasis mellem overenskomstens parter bestående af 3 repræsentanter for De danske sygekasser og 3 repræsentanter for Dansk Tandlægeforening. Formålet med og funktionen for dette samarbejdsudvalg har i det alt væsentlige været som for det i lovforslagets § 27 omhandlede landssamarbejdsudvalg med Den almindelige danske Lægeforening, og samarbejdsudvalget har da også i de forløbne godt 5 år vist sig at virke fremmende på samarbejdet mellem overenskomstens parter og til gavn for patienterne.

Vi tillader os derfor at henstille til velvillig overvejelse, at 2. punktum i § 27, stk. 1, ændres til: „Tilsvarende nedsættes der et landssamarbejdsudvalg med 3 repræsentanter udpeget af Dansk Tandlægeforening. Udvalgene udpeges for de kommunale råds funktionsperiode“.

Ad § 23:

I praksis har der med hjemmel i den nugældende, foran nævnte overenskomst med De danske Sygekasser bestået et snævert samarbejde mellem den enkelte centralforening af sygekasser og vedkommende tandlægekredsförening eller tandlægekredsföreninger. Vi ville derfor finde det hensigtsmæssigt og rimeligt, om dette samarbejde til gavn for praktiseringen af den bestående overenskomst og i det hele til gavn for den tandlægehjælp, der ydes patienterne, blev kodificeret gennem ændring af 2. punktum i § 23, stk. 4, til: „Tilsvarende nedsættes der et fællesudvalg med medlemmer udpeget af vedkommende tandlægekredsförening eller tandlægekredsföreninger. Fællesudvalget behandler klager fra kommuner, amtskommuner eller private vedrørende læger respektive tandlæger efter nærmere regler, der